

Kritika (2)

Kolorádó Kid

2010-14. szám / Dercsényi Dávid

Luca székeként készült Vágvölgyi B. András első filmje, amely évfordulós '56-os történetként indult, majd a főleg anyagi természetű hányattatások során a hangsúlyok fokozatosan kerültek át a Kádár-kori utózöngékre, árulásainkra,

ahogy azt maga a rendező nyilatkozta. Egy igazi pesti vagesz, Kreuzer Béla történetét próbálja felfűzni ennek jegyében a film, melynek bonyolult, egysnites nyitó jelenete alatt végighallgathatjuk a címadó dalt, és kicsiben megkapjuk a film eszmei kivonatát is. A megalkuvó, eszményeit feladó, elvtelen különbékéket kötő magyar társadalom ebben a három percben olyan éles fénytörésbe kerül, mint a film dedikáltja, a néhai **Eörsi István** (maga is 56-os elítélt) számos ostorozó cikkében.

Ezek után merülünk el Kreuzer történetében, ám egyre jobban érezni, Vágvölgyi nem tudja rendesen kézben tartani anyagát, sem képileg, sem a narratív szerkezet tekintetében. A magyar filmtől sosem idegen szlengfetisizmus nem hitelesebbé, hanem nehézkessé teszi a dialógusok megértését, a párbeszédnek publicisztikai üzeneteket közölnek ahelyett, hogy például kidomborítanak a karaktereket, vagy feszültséget teremtenének. A naturális hitelességre törekvés paradox módon stilizációval párosul. A színészi alakítások tudnák egyedül ellensúlyozni a film döccenőit, a főszereplő Nagy Zsolt mellett kiemelendő Fullajtár Andrea hidegen gonosz nyomozónője, Varga Zoltán állatias rendőralakítása, illetve a számos kameó közül Legát Tibor lóverseny-szpíkere. Mélyre akart ásni a Kolorádó Kid, de szakmai tudás híján az anyagával küzd csak – kár, mert így az amúgy fontos és sokakat érdeklő téma is megsínyli a dolgot.

Kolorádó Kid

Magyar film

Rendező: Vágvölgyi B. András

Főszereplők: Nagy Zsolt, Sárosdi Lilla, Kokics Péter, Gáspár Tibor

93 perc

Bemutató: 10. 14.